

Кулікова Анастасія Олександрівна
асистент кафедри практичної психології
МДУ

СКЛАДНІ ЖИТТЄВІ ОБСТАВИНИ, ЯК ЧИННИХ ДЕЗАДАПТАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

Феномен «складні життєві обставини» розглядаються зарубіжними та вітчизняними психологами і соціологами з різних точок зору. В даній роботі ми будемо орієнтуватися на поняття складної життєвої ситуації, яке вказано у Законі України про соціальні послуги, який визначає основні організаційні та правові засади надання соціальних послуг особам, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги. Складні життєві обставини - обставини, спричинені інвалідністю, віком, станом здоров'я, соціальним становищем, життєвими звичками і способом життя, внаслідок яких особа частково або повністю не має (не набула або втратила) здатності чи можливості самостійно піклуватися про особисте (сімейне) життя та брати участь у суспільному житті. Людина опиняється у нових (неочікуваних) обставинах і має адаптуватись до нових умов життєдіяльності [1].

Під адаптацією розуміють біологічне, психологічне, соціальне пристосування індивіда до внутрішніх і зовнішніх умов існування. Залежно від ступеня успішності даного процесу адаптація може проявлятися на різних рівнях континууму: психічна адаптація - психічна дезадаптація. Психічна адаптація є результатом функціонування психофізіологічної (біологічної), індивідуально-особистісної (психологічної), соціальної (особистісно - середовищної) підструктур. Адаптація одночасно розглядається і як процес пристосування до умов середовища з метою досягнення стану рівноваги, і як сам стан, при якому потреби організму задоволені з урахуванням вимог середовища. У зв'язку з цим пропонується розрізняти поняття адаптації та адаптованості [2].

Дезадаптація виникає в результаті того, що вимоги ситуації перевищують ресурсні можливості системи по їх задоволенню, системні зв'язки між компонентами, що забезпечують їх узгоджену діяльність, на якихось етапах слабшають або розпадаються.

Існує наукова проблема, пов'язана з відсутністю єдиної класифікації видів адаптації / дезадаптації. Залежно від характеру домінуючих порушень виділяються наступні основні форми психічної адаптації / дезадаптації: психофізіологічна, індивідуально-психологічна, навчальна, професійно- діяльнісна, групова, соціальна [3].

Психічна дезадаптація має конкретні зовнішні та внутрішні прояви на різних рівнях організації життєдіяльності особистості. До зовнішніх ознак дезадаптації відносяться:

соматичні захворювання, психосоматичні і нервово психічні розлади, поведінкові відхилення, зниження продуктивності діяльності, міжособистісні конфлікти, сімейні проблеми, правові делікти тощо.

До групи внутрішніх проявів дезадаптації входять: погіршення загального самопочуття і задоволеності різними аспектами життя, тривожно-депресивні і емоційні розлади, зниження продуктивності саморегуляції, когнітивні спотворення, мотиваційні порушення, зниження професійної мотивації та ін. Таким чином, на основі проаналізованої літератури, можна зробити висновок, що складні життєві обставини є одним з чинників формування дезадаптації.

Література:

1. Закон України «Про соціальні послуги»
2. Гадельшина Т.Г. Структурно-уровневая концепція психической адаптации / Т.Г. Гадельшина // Вестник ТГПУ. – 2011 – № 6 (108) – С. 161-164
3. Розум С.И. Психология социализации и социальной адаптации человека / С.И. Розум. – М., 2006. – 325 с.

УДК 159.932.2-057.875

Малихіна Ольга Андріївна
аспірантка кафедри психології
БДПУ

ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ САМОПОВАГИ У СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ

Проблема вивчення самоповаги особистості як психологічного феномену залишається актуальною й на сьогоднішній день у зв'язку з неоднозначністю розуміння даного явища, пошуком відповідей на питання про природу самоповаги та вирішенням практичних завдань її формування у студентському віці.

Ставлення до самої себе, до власної особистості є одним з найважливіших відносин соціального і психологічного буття людини. Залежно від дослідницьких орієнтацій в поняття самоставлення вкладається різний психологічний сенс і, власне, в науковій літературі немає такого терміну який здатний найбільш повно відобразити весь психологічний сенс цього поняття.

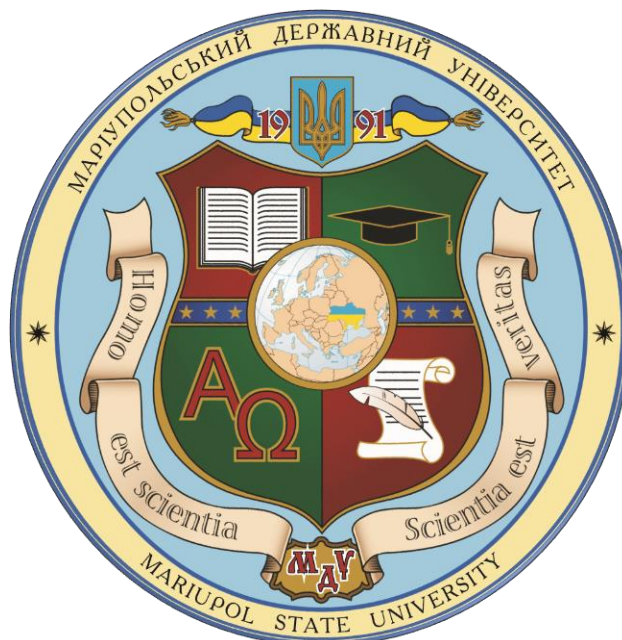
Теоретичний аналіз проблеми самоповаги особистості вказує на наявність цілого ряду досліджень, в яких вона розглядається в контексті розвитку самоставлення особистості (Б. Ананьєв, Л. Виготський, С. Пантілеев, С. Рубінштейн, Н. Сарджвеладзе, В. Столін,

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Маріупольський державний університет

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Бердянський державний педагогічний університет

НАУКОВО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

I Всеукраїнська Інтернет (он-лайн) конференція
для студентів, аспірантів та молодих учених

28 жовтня 2016 року

Маріуполь, 2016

ЗМІСТ

ПИТАННЯ ДО ОБГОВОРЕННЯ	4
-------------------------------------	---

ТЕМИ ОБГОВОРЕННЯ

Горбань Г.О. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ.....	5
Варава Л.А. МІФОЛОГІЗАЦІЯ СІМЕЙНИХ РОЗПОВІДЕЙ ЯК ЧИННИК СТВОРЕННЯ ВЛАСНОГО ОБРАЗУ ЖИТТЯ.....	8
Тищенко Л.В. ІНТЕРЕС ЯК ДЕТЕРМІНАНТА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ЖИТТЄЗДІЙСНЕННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	11
Стуліка О.Б. ІНШОМОВНА МОВЛЕННЄВА КОМПЕТЕНЦІЯ ЯК ЗАПОРУКА ПРОДУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА.....	14
Мойсеєнко Р.М. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ПРАКТИЧНИХ ПСИХОЛОГІВ.....	17
Шейко А.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ КРИТИЧНИХ СИТУАЦІЙ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	19
Сердюк Н.І. ГАРМОНІЙНЕ ПОЄДНАННЯ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ АТРАКЦІЇ ЯК ПОКАЗНИК ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ.....	22
Бицуля О.С. СОЦІАЛЬНА СИТУАЦІЯ РОЗВИТКУ ДИТИНИ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	25
Булава А.О. КОНФЛІКТНІСТЬ ПІДЛІТКА ЯК ЧИННИК ЙОГО СОЦІОМЕТРИЧНОГО СТАТУСУ В КЛАСНОМУ КОЛЕКТИВІ.....	27
Варава В.В. ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ.....	31
Васильєва А.О. ДОСЛІДЖЕННЯ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ОДНОЛІТКІВ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	33
Волик А.С. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СПРИЙНЯТТЯ РЕКЛАМИ.....	35
Генералова О.М. ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНА ТА ОСВІТЯНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАКТИЧНОГО ПСИХОЛОГА В ДИТЯЧОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	38
Голдобіна Т.Є. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛІЗАЦІЇ В СУЧАСНОМУ ПРОСТОРІ.....	41
Довбня І.В. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ ПОНЯТТЯ ЗАЗДРОСТІ В ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	44
Іванова В.Р. ПРОБЛЕМА НОРМИ І ПАТОЛОГІЇ ХАРЧОВОЇ ПОВЕДІНКИ В СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	47

Кулікова А.О. СКЛАДНІ ЖИТТЄВІ ОБСТАВИНИ, ЯК ЧИННИХ ДЕЗАДАПТАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ.....	50
Малихіна О.А. ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ САМОПОВАГИ У СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	51
Овсяннікова О.К. ПСИХОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СТРАХІВ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	53
Павленко О.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	55
Павлов Д.А. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ГУМОРУ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ.....	58
Павлюк Є.С. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФЕНОМЕНА ДРУЖБИ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	61
Петрук А.Ф. ОСОБЛИВОСТІ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН.....	64
Позняк О.О. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПОТРЕБИ ОСОБИСТОСТІ У САМОРОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ ЗМІНАХ.....	66
Ревякіна О.І. ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ САМОСВІДОМОСТІ В СТРУКТУРІ ОСОБИСТОСТІ ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ СУЧАСНОГО СТАНУ ДОНБАСУ.....	68
Тарасьєва К.В. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ДОЗВІЛЛЯ ОСОБИСТОСТІ.....	71
Ткаченко Т.А. ПСИХОЛОГІЧНІ ПРИЧИНИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОЇ БЕЗПОРАДНОСТІ.....	74
Халафова С.М. ОСОБИСТІСНА ЗРІЛІСТЬ ЯК ФАКТОР ВИНИКНЕННЯ СИНДРОМУ ВІДКЛАДЕНОГО ЖИТТЯ.....	77
Чубарова В.І. ФЕНОМЕН «ЧАЙЛДФРІ» ЯК СВІДОМИЙ ВИБІР ЖИТТЄВОЇ ПОЗИЦІЇ ЖІНОК СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	80
Шахова Г.А. УСВІДОМЛЕНІСТЬ ВЛАСНИХ ОБРАЗІВ В «Я-КОНЦЕПЦІЇ», ЯК КРІТЕРІЙ УСПІШНОЇ ЖИТТЄРЕАЛІЗАЦІЇ.....	83
Яковенко І.О. РОЛЬ ФОТОГРАФІЇ В СТРУКТУРІ САМОСТАВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	86
РЕЗОЛЮЦІЯ.....	89
РЕКОМЕНДАЦІЇ.....	90